

Copiii împăratului

Prefață

Este total nepotrivit să-i spui unui prinț că este fiu de împărat. El știe deja, deci informația ta nu-l va interesa deloc.

Spunând însă unui om obișnuit, unei persoane care se luptă din greu să facă față provocărilor vieții, că el face parte, de fapt, din familia regală, aceasta va fi o surpriză. Chiar dacă pentru început va crede că este o glumă, insistențele, demonstrațiile pe care vei încerca să i le faci în scopul susținerii afirmației tale, îl va pune pe gânduri. În mod inevitabil se va întreba încrezător: „Dar dacă...?”

Lucrarea de față are menirea să te convingă de apartenența ta unei familii regale. Nu este o glumă, nu este o înșelătorie, nu este o ironie: ești fiu de împărat. Și nu un împărat oricare. Dumnezeu Cerului, Cel care a creat și susține lumea în care trăiești este Tatăl tău. El te-a creat și tot El te-a răscumpărat, atunci când, neînțelegând bunătatea Sa, ai ales să-I întorci spatele.

Este momentul să-și revizuiiești poziția față de El și să refaci legătura de rudenie cu familia ta cerească. Tatăl te așteaptă. El va veni să-și ia acasă copiii Săi rătăcitori în această lume întunecată. Sunt pregătite locuințe pentru fiecare copil care dorește să meargă acolo. Nimic nu te împiedică să fii din nou fericit. Singura barieră în calea realizării acestui vis minunat este doar propria ta alegere. În cazul în care, în urma atracției pline de iubire din partea Părintelui iubitor, alegi să respingi favoarea pe care ți-o oferă, atunci El chiar nu te poate duce cu forța, ci Se va resemna trist, respectându-ți alegerea.

Citește cuvintele acestei broșuri și acceptă solemnul adevăr că ești iubit și prețuit. Apoi, pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeu Tău. Și rămâi totdeauna cu El, bucurându-te veșnic de fericire.

Autorul

Copiii Împăratului

Ai știut vreodată că ești fiu sau fiică de împărat?

În lume circulă multe povestiri despre persoane care, prin împrejurări nefavorabile, au ajuns să fie alungate de la curtea împărătească, devenind săraci, neajutorați. Majoritatea poveștilor au un sfârșit fericit, respectivul prinț redobândindu-și în cele din urmă poziția de la palat.

În cazul nostru nu este vorba de o poveste, ci de o realitate. Suntem copiii de împărat. Eu și tu am fost copii ai lui Dumnezeu și-I suntem mulțumitori că încă suntem.

„Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem. Lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El.” (1 Ioan 3:1).

Istoria omenirii începe atunci când Dumnezeu, Împăratul suprem al acestui Univers, a ales să facă o altă planetă: Pământul. Ca orice persoană iubitoare, care nu se mulțumește să fie doar ea fericită, ci își dorește copii, Dumnezeu a vrut să creze oameni pentru a-i vedea fericiți. Astfel El a creat o lume frumoasă, în care a pus orice poate încânta privirea și poate satisface gusturile.

Istoria creației

„La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul. Pământul era pustiu și gol; peste fața adâncului de ape era întuneric, și Duhul lui Dumnezeu Se mișca pe deasupra apelor.

Dumnezeu a zis: „Să fie lumină!” Și a fost lumină. Dumnezeu a văzut că lumina era bună; și Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric. Dumnezeu a numit lumina zi, iar întunericul l-a numit noapte. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost **ziua întâi**.

zeu i s-a descoperit și lui într-un vis, avertizându-l că Maria va avea un fiu.

Iosif și Maria erau oameni temători de Dumnezeu. Ei au înțeles mesajul divin și l-au primit ca venind direct din cer. Ei au primit cu bucurie responsabilitatea de a fi părinții celui care urma să fie Mântuitorul lumii.

Pruncul din Betleem

Tot ce s-a întâmplat în legătură cu nașterea Fiului lui Dumnezeu în această lume a fost profetizat cu mulți ani înainte. Biblia precizează faptul că El Se va naște dintr-o fecioară (vezi Isaia 7:14) și că bebelușul Se va naște în Betleem (Mica 5:2). Cu toate acestea Iosif și Maria locuiau în Nazaret, un sat de munte, în Galileea.

Pentru ca profetia să se împlinească întocmai, Dumnezeu a pus în mintea împăratului din acea vreme să facă un recensământ al tuturor locuitorilor țării. În acest scop fiecare cetățean trebuia să meargă în localitatea de care aparținea, pentru a se înscrie. Iosif și Maria au fost nevoiți să se deplaseze la Betleem și în felul acesta Domnul Hristos S-a născut în Betleem.

Împăratul din iesle

V-ați întrebat vreodată de ce a ales Dumnezeu ca Fiul Său să Se nască într-o iesle?

Răspunsul este simplu: pentru ca oricine să se simtă bine primit în grația Sa. Dacă ar fi ales să Se nască într-un palat luxos, oamenii săraci, simpli, nevoiași, s-ar fi simțit desconsiderați. Ei ar fi concluzionat că mântuirea este oferită doar celor de rang înalt. Domnul Hristos a ales să Se nască umil, într-o familie de oameni simpli, dar credincioși.

Mai mult decât atât, în cazul în care ar fi ales ca viața Sa de pe pământ să fie una a unui prinț, cei nevoiași, lipsiți și sărmani ar fi concluzionat că Domnul Hristos nu-i poate înțelege pentru că El nu a trecut niciodată în viață prin momente prin care trec ei. Născându-Se în condiții umile, jertfa Domnului Hristos este suficientă pentru oricare dintre pământeni.

Un copil ca oricare altul

Nu doar moartea Domnului Hristos prezintă însemnătate pentru salvarea noastră. Viața Sa este un model de urmat, ea fiind plină de învățături. Deși Biblia nu conține multe detalii despre copilăria Domnului Hristos, ni se spune că „Pruncul creștea și Se întărea; era plin de înțelepciune, și harul lui Dumnezeu era peste El.” (Luca 2:40). Despre viața Sa de mai târziu, după împlinirea vârstei de 12 ani, raportul inspirat spune că „Isus creștea în înțelepciune, în statură, și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.” (Luca 2:52).

Pentru un om care trăiește în „secolul vitezei” și-și programează timpul astfel încât să facă multe în timp scurt, planificarea activității Domnului Hristos pentru perioada pământească pare neinspirată. Am putea crede că a fost un timp pierdut să rămână aproximativ 30 de ani în căminul umil din Nazaret, și numai 3 ani și jumătate să-i dedice lucrării de slujire și predicare propriu-zisă.

Am putea învăța însă multe din această alegere divină. Trăind în mijlocul familiei, lucrând alături de Iosif în atelierul de tâmplărie, participând la toate activitățile familiale și sociale, Domnul Hristos a fost un exemplu. El a demonstrat că viața poate fi trăită frumos, fără păcat și că ispitelor întinse de vrăjmași li se poate opune oricine, care alege să se încreadă în Dumnezeu.

Domnul Hristos a fost ispitit ca și noi, dar El nu a păcătuit. El nu a nesocotit niciuna din poruncile lui Dumnezeu și în toată viața Sa a păstrat o comuniune permanentă cu Tatăl Său ceresc. În fiecare zi El cerea ajutor pentru a-Și aduce la îndeplinire datoriile obișnuite ale vieții și cerea, de asemenea, putere, pentru a Se opune atracțiilor lumești. Astfel a putut să trăiască o viață curată, frumoasă și demnă de urmat.

Unii consideră că Fiul lui Dumnezeu a putut trăi fără păcat pentru că era divin. Dar El a venit să trăiască asemenea unui om. Domnul Hristos a dezbrăcat haina dumnezeirii, făcându-Se asemenea oamenilor. El ar fi putut păcătui, dacă nu S-ar fi încre-

pe toți cei ce erau apăsați de diavolul; căci Dumnezeu era cu El.” (Fapte 10:38).

Domnul Hristos Se identifică cu fiecare om de pe acest pământ. El nu face nicio deosebire, ci dorește ca toți să vină la pocăință și să fie salvați. Deși pe vremea Sa poporul Israel era poporul favorizat de Dumnezeu, Domnul Hristos nu a făcut minuni numai în mijlocul lor. Atunci când cineva a apelat la ajutorul Său, chiar dacă aparținea altui popor, a primit vindecare. El a vindecat leprosul samaritean, fiica femeii siro-feni-ciene, robul sutașului roman și pe mulți alții. Procedând astfel El a dărâmat zidurile pe care oamenii le puseseră pentru a se izola de ceilalți oameni, considerându-se deosebiți și preferați.

Toți oamenii sunt copii ai lui Dumnezeu. Și toți cei care acceptă vindecarea Sa spirituală vor reintra în grația Sa, devenind moștenitori ai favorurilor divine.

Minunile pe care Domnul Hristos le-a făcut când a fost în această lume, nu au fost săvârșite pentru a scoate în evidență puterea Sa, nici pentru a satisface curiozitatea cuiva. Prin minuni El venea în întâmpinarea nevoilor omenirii și deschidea căi pentru ca un suflet sau mai multe să fie salvate.

A murit în locul meu și al tău!

Fiul lui Dumnezeu a trăit o viață desăvârșită, făcând mult bine omenirii și prezentând oamenilor caracterul Tatălui Său. Cu toate acestea El nu a fost bine primit și în cele din urmă a fost vândut și condamnat la moarte.

De ce L-a vândut Iuda pe Domnul Hristos? Pentru că nu proceda așa cum gândea el. Iuda, asemenea tuturor ucenicilor, intenționa să-L pună împărat pe Domnul Hristos. Atunci când El S-a opus, Iuda s-a mâniat. El a vrut să-I dea o lecție, sperând că Domnul Hristos Se va elibera din mâinile persecutorilor. Văzând că de data aceasta rămâne pasiv și primește ceea ce i se oferă, Iuda s-a descurajat atât de mult încât a ales să-și pună capăt zilelor.

Dar gloata? Cine erau cei care strigau: Răstignește-L! Nu erau oare cei care Îl însoțiseră trei ani și jumătate în drumurile